

CLO

THOMAS **NOON** DANCE

SER

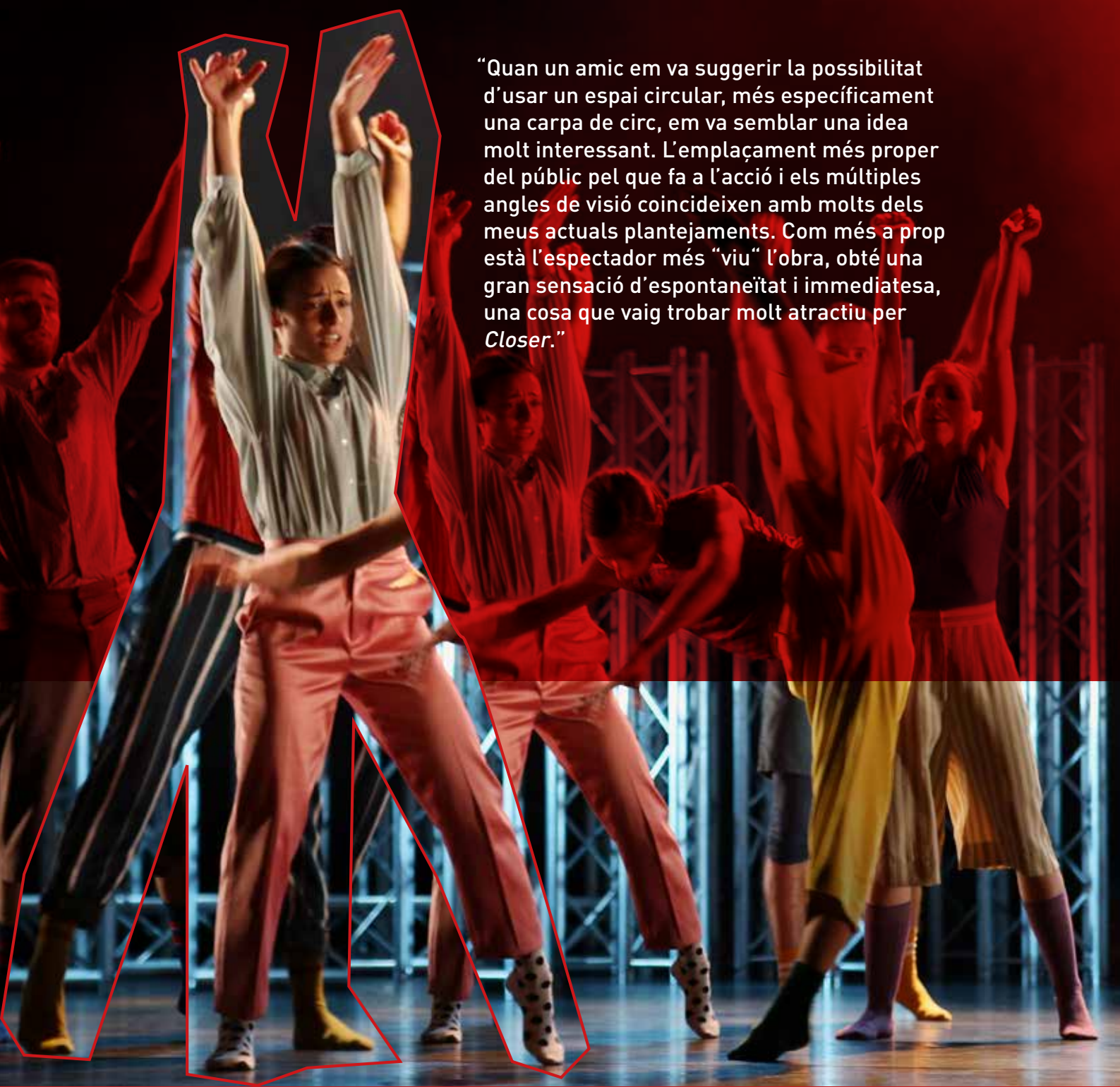
CLO
THOMAS **NOONE**DANCE
SER

Creat en una carpa de circ,
imaginat per a espais no convencionals,
adaptable en teatres a la italiana

Closer sorgeix de l'interès de Thomas Noone a fer un treball amb el qual investigar diferents perspectives per al públic, nous emplaçaments en l'escena i variacions sobre com usar el llenguatge de la dansa en l'espectacle.

“Quan un amic em va suggerir la possibilitat d'usar un espai circular, més específicament una carpa de circ, em va semblar una idea molt interessant. L'emplaçament més proper del públic pel que fa a l'acció i els múltiples angles de visió coincideixen amb molts dels meus actuals plantejaments. Com més a prop està l'espectador més “viu” l'obra, obté una gran sensació d'espontaneïtat i immediata, una cosa que vaig trobar molt atractiu per *Closer*.”

RELACIÓ AMB EL CIRC

L'interès que des de fa temps tenia pel **teatre gestual i el punt d'intersecció entre dansa i teatre físic** li han acostat més encara a l'experiència del circ. Fascinat pel clown i les tècniques de poesia del cos en els intèrprets de circ, creu que l'assimilació d'un element d'aquesta poesia corporal pels ballarins de la companyia aporta una altra dimensió a l'espectacle.

Els ballarins han rebut tallers específics de tècniques de circ, com clown, caracterització i acrobàcies, i així s'ha obert el procés de creació a noves influències. A Torí la companyia va visitar l'escola de circ Li Flic, on va poder treballar amb els artistes de la casa, aproximant-se una mica més a la idea de partida. Van aprofundir en la gestualitat entorn al moviment, obtenint un molt bon feedback per part dels artistes i de Francesco Sgrò, artista i director de circ, assistent d'adreça de la mateixa escola.

Aquest contacte va permetre que el director del festival de circ Mirabilia, Fabrizio Gavosto se interessés pel projecte, ja que un dels

seus objectius és fomentar la contaminació de llenguatges. Gavosto va convidar a la companyia a presentar Closer a directors de festivals i espais internacionals en les edicions 2017 i 2018.

Una primera versió completa de l'obra es va fer en la carpa de circ de la Vela de l'Estruch de Sabadell el novembre de 2017. La visió circular de la peça va aportar noves línies de treball.

A més del que pot aportar el contacte amb nous llenguatges, aquesta posada en escena prop de l'espectador permet l'ús d'un codi amb un major nivell gestual, alguna cosa que s'aprecia molt millor en les distàncies curtes. Això és el que TND està treballant en les últimes peces - Until the End, Watch Me Breathless-, en les quals ha estat explorant el límit entre el gest i la dansa Però també s'ha reprès alguna cosa de l'esperit d'anteriors creacions amb un estil més explosiu i també un contrast utilitzant elaborades estructures de composició, acrobàcies o virtuosismes i un moviment de molta fisicitat.

La línia de treball del director sempre es centra en qui som, què som com a persones, com manifestem la nostra humanitat al temps que intentem controlar el nostre costat animal. Resulta interessant com intentem equilibrar el nostre egocèntric instint de supervivència amb el nostre ser conscient, la nostra part més social, i aquesta paradoxa es manifesta en molts aspectes de la nostra conducta, en les accions quotidianes amb els altres, en la manera en què, per exemple, estímem.

Cuán propers podem estar d'algú? Quant vam mostrar de nosaltres mateixos?
Quant ens coneixem? Quina acció ens trairà? Quan ens traïm a nosaltres mateixos?

CLOSER

D'alguna manera el director ha abordat totes aquestes preguntes en diferents treballs, recentment en una obra més narrativa com és *Medea*, o en *Orfeu i Eurídice*, però en aquesta ocasió torna a la narrativa abstracta, tal com ha usat en peces com *The Room*. L'individu enfront del grup és una de les idees centrals de tots dos treballs. La narrativa es desenvolupa i conforme l'obra avança observem com aquest principi es col·lapsa: descobrirem persones amb secrets i obsessions.

Pel que fa a la dansa, ha treballat un llenguatge específic i únic per a cada ballari, per mantenir les personalitats i crear alhora textures estimulants per mostrar al final de la peça un treball coral. L'objectiu ha estat donar forma a un espectacle dinàmic i atractiu combinant música, dansa i gestualitat per crear una experiència emotiva, tot això expressat a través del cos gràcies a les excel·lents capacitats dels ballarins.

EQUIP ARTÍSTIC

Direcció i coreografia
Thomas Noone

Música
Jim Pinchen

Il·luminació
Jimmy Strom

Assistent coreogràfica
Nuria Martínez

Intèrprets
**Alba Barral, Javier G. Arozena, Jeronimo Forteza,
Eleonora Tirabassi, Gemma Güell, Pierfrancesco Porrelli**

Assessorament escenogràfic
Max Glaenzel

Producció i comunicació
Sara Esteller

Fotografia
Luis San Andres i Manuel Perez

Disseny d'imatge
Eusebio López

En coproducció amb el **Mercat de les Flors**

Amb la col·laboració de **L'Estruch, Fàbrica de Creació
de les Arts en Viu de Sabadell**

Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya

ICUB-Ajuntament de Barcelona

SAT! Teatre

Le Flic, Torí

Festival Mirabilia, Fossano

Companyia associada al **Pavillion Dance South West,
Bournemouth**, durant el període de creació de *Closer*

CONTACTE THOMAS NOONE DANCE

SARA ESTELLER

931 419 199 / 617 733 357

admin@thomasnoonedance.com